

C99 – BUI7

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

13 februari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Interpellatie van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de neerwaartse tendens bij Vlaamse toeristische attracties en het beleid ter zake	1
Met redenen omklede motie	4
Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de genomen initiatieven met betrekking tot het hoevekamperen	4
Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voedseltekort in minstens veertig landen	7

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Interpellatie van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de neerwaartse tendens bij Vlaamse toeristische attracties en het beleid ter zake

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, voor de mensen die minder vertrouwd zijn met het beleidsdomein Toerisme, wil ik zeggen dat met Vlaamse toeristische attracties niet enkel de gekende attractie- en pretparken worden bedoeld. Het is veel ruimer dan dat. Het gaat om tuinen, parken, natuurreservaten, zoo's, dierenparken, kastelen, burchten enzovoort. De cijfers liegen er niet om.

Uit een onderzoek is gebleken dat het aantal bezoekers dat een Vlaamse toeristische attractie aandoet, is gedaald van 19,5 miljoen in 2003 naar 17,7 miljoen in 2005. In drie jaar tijd betekent dat een verlies van ongeveer 2 miljoen bezoekers, wat vrij spectaculair is. Niets wijst op een remonte in 2006. De eerste cijfers wijzen zelfs op het tegendeel.

De cijfers zijn echter niet overal dalend. Vooral in de groene regio's is de daling het sterkst. Ze wordt toegeschreven aan diverse factoren, alhoewel daarover nog heel wat onderzoek moet gebeuren. Een deel van het attractieaanbod is verouderd, attracties hebben meer innovatie nodig, de toerist wil meer actie en een gevarieerd aanbod, de populariteit van het fietstoerisme, de aantrekkingskracht van een winkelcentrum, en zelfs de vergrijzing van de bevolking worden als mogelijke hypothesen naar voren geschoven.

De neerwaartse trend wil niet zeggen dat de Vlaamse attracties geen potentieel meer hebben, integendeel. Naast inspanningen van de sector zelf, heeft ook de overheid een verantwoordelijkheid in deze zaak. Musea, recreatieparken, monumenten, tuinen en parken zijn belangrijk voor het sociale leven en de vrijetijdseconomie in Vlaanderen. Dat dringt blijkbaar nog steeds niet tot iedereen door. Toerisme en recreatie zijn ook heel belangrijk voor de tewerkstelling in Vlaanderen.

De aanleiding voor mijn interpellatie waren niet enkel de alarmerende resultaten van het recente onderzoek, maar ook mijn vraag om uitleg van 12 april 2005 (*Hand. VI. Parl. 2004-05, nr. C162*) over hetzelfde onderwerp. Toen was er een andere studie van het steunpunt, die al verschillende pijnpunten blootlegde inzake toeristische

attracties in Vlaanderen, waarvan ik de belangrijkste opsom: het overheidsbeleid voor toerisme is onduidelijk; de toeristische attracties worden te weinig gepromoot; er is geen coherentie in het promotiebeleid van de overheid; de politieke beleidslijnen en financiële middelen lijken niet op elkaar afgestemd; de normen inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu worden steeds strenger; er is geen afstemming op het openbaar vervoer.

De analyse van dit rapport was dat de attracties, en zeker de promotie ervan, meer aandacht verdienen in het beleid van de minister van Toerisme en dat zich overheidsmaatregelen opdringen. De minister erkende dit toen ook en kondigde enkele initiatieven aan, zoals: het doorvoeren van een taakverdeling tussen diverse overheden; komen tot een zo goed mogelijke afstemming met de vzw; de provinciale toeristische federaties en Toerisme Vlaanderen inzake promotie; een doorgedreven overleg met de diverse leden van de Vlaamse Regering inzake ruimtelijke ordening en leefmilieu; nadruk leggen op de ontsluiting van de toeristische attracties door het openbaar vervoer, in overleg met minister Van Brempt; en een engagement om tot betere promotie te komen.

Mijnheer de minister, al die pijnpunten worden door de nieuwe studie met concrete cijfers bevestigd. Naar aanleiding van die studie herhaalt u uw engagement van vorig jaar en belooft u een betere promotie van de attracties. Daarmee erkent u impliciet dat er een probleem is met de promotie van de attracties.

Mijnheer de minister, welke initiatieven werden de afgelopen tien maanden genomen om de toeristische attracties beter te promoten? Hoe zit het met de initiatieven die u heeft aangekondigd naar aanleiding van mijn vraag om uitleg van 2005? Aan een betere promotie hangt ook een prijskaartje. In welke mate wordt een budget vrijgemaakt om de toeristische attracties in Vlaanderen beter te promoten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Sintobin, uw zorg is ook de mijne. Een eventuele daling van het aantal bezoekers aan attractieparken betekent niet dat het aantal toeristen daalt, integendeel. De cijfers van vorig jaar vertellen dat in de eerste acht maanden zowel het verblijfstoerisme als het dagtoerisme sterk vooruitgaan. Het aantal overnachtingen is met 4,1 procent gestegen en het aantal toeristen met 4,8 procent.

Het Steunpunt Toerisme en Recreatie (STeR) doet sinds 2003 onderzoek naar de bezoekersaantallen van

272 Vlaamse attracties. Dat zijn niet alleen attractieparken maar ook allerhande kleine musea. De grotere musea zijn daar dan weer niet bij. Het criterium is soms wat moeilijk te doorgronden. PMMK zit er bijvoorbeeld niet bij, het Hopmuseum en In Flanders Fields wel.

De resultaten van dit onderzoek moeten met de nodige nuances worden geïnterpreteerd, zoals het steunpunt dat zelf ook doet. De daling van de bezoekersaantallen doet zich voornamelijk voor in de periode 2003-2004, met een absoluut verlies van 1,5 miljoen bezoekers of, in relatieve cijfers, een achteruitgang met 7,4 procent. Hoewel de daling zich in de periode 2004-2005 verder doortrekt, is ze toch minder uitgesproken. In absolute cijfers spreken we van een terugval van 380.000 eenheden of 1,9 procent.

De gemiddelde trend geeft een daling aan, toch verbergt ze grote verschillen. De kust en de Westhoek kenden een toename, terwijl de Antwerpse Kempen dan weer een felle terugval kenden. In zijn communicatie deelt het steunpunt zelf mee dat de cijfers met de nodige omzichtigheid moeten worden behandeld. Verschillen zijn onder andere te verklaren door het verdwijnen of opnemen van attracties in de inventaris, en ook door het al dan niet doorgeven van de bezoekerscijfers.

Een ander onderzoek van het WES, het West-Vlaams Economisch Studiebureau, over het bezoek aan attracties door Belgen in 2004, analyseerde 26 belangrijke attracties. Het WES-onderzoek toont een fluctuerende tendens in de bezoekerscijfers. Het aantal bezoekers van de in de WES-studie opgenomen Vlaamse attracties daalde van 3,7 miljoen bezoekers in 1996 tot ongeveer 3,2 miljoen in 1998 en 2000 om in 2002 en 2004 te stijgen tot 3,4 miljoen bezoekers. Dat is dus een omgekeerde tendens dan die in het STeR-onderzoek. Deze stijging was vooral te danken aan de opening van nieuwe attracties zoals Aquatopia in Antwerpen, Earth Explorer in Oostende en Technopolis in Mechelen.

Volgens de deskundigen illustreren deze tendensen de snelle gewenning van de consument aan een bepaald aanbod, niet alleen binnen een individuele attractie maar ook op het niveau van de regio. Wie innoveert, plukt daar de vruchten van. Bijkomende investeringen in de attracties zijn de laatste jaren veeleer beperkt gebleven. In de toekomst verwachten de sectorale gesprekspartners geen spectaculaire stijging meer in het aanbod aan attracties in Vlaanderen. De meeste investeringen zullen gaan naar de inbreiding en beperkte uitbreiding van de bestaande attracties om zo te differentiëren, en niet zozeer naar het openen van nieuwe attracties in Vlaanderen. Indien er nieuwe attracties zullen worden gecreëerd, zal dit volgens de sectordeskundigen voornamelijk bij een overname zijn van bestaande, kleinere familiale attracties. Dat kan een voorzichtige en behoudende stellingname zijn van de huidige uitbaters, die anders concurrentie vrezen.

Bezoekerscijfers aan attracties worden natuurlijk bepaald door veel factoren. Promotie is er slechts één van. Mond-aan-mondreclame is een van de belangrijkste, zoniet de belangrijkste trekker voor bezoek aan attracties. Dat de daling het gevolg is van een gewijzigde promotiepolitiek, zou ik niet durven zeggen.

Wellicht speelt het weer, met enkele opeenvolgende mindere jaren, een bijzondere en directe rol. Vul dat aan met een toenemende internationale concurrentie, maar ook met een groei van de evenementencultuur en bijvoorbeeld ook het winkeltoerisme op zondagen. Een aantal onderzoekers wijst op het groeiende succes van het fietstoerisme. Wie gaat fietsen, kiest daar vaak voluit voor en slaat een bezoek aan de attractie op de route al eens over. Dat kan wijzen op het verschil in resultaat tussen de studies van het WES en van de STeR.

De huidige consument is steeds op zoek naar beleving. Dat leidt tot de noodzaak van attractie- en themaparken, zoo's en dierenparken om een interactief aanbod te ontwikkelen, of een aanbod dat appelleert aan de belevingsbehoefte. Sommige attracties zoals dierenparken en zoo's bieden rustgevende belevingswaarden aan in combinatie met informatieve en educatieve waarden betreffende natuurbehoud, dierenwelzijn en natuurwetenschappelijke kennis. Denken we hierbij bijvoorbeeld concreet aan de Zoo van Antwerpen en van Planckendael. Andere attracties hebben meer spectaculaire en sensationele attracties. Voor beide meerwaarden is er een duidelijk marktsegment van consumenten, dat hiernaar op zoek is.

Zeker voor toeristische attracties is de concurrentie groot en is de toerist veeleisend. Aanbieders van toeristische attracties worden vaak gedwongen hun aanbod aan een hoog tempo te vernieuwen. Ook hier geldt wat voor de toerismesector in het algemeen geldt: enkel voortdurende innovatie en creativiteit zorgen voor een blijvende verankering in het keuzeprogramma van de toerist.

Zowel het onderzoek van het WES als de attractiebarometer die door het Steunpunt Toerisme en Recreatie werd ontwikkeld, passen in mijn pleidooi voor meer en beter cijfermateriaal en statistische gegevens over het toerisme in en naar Vlaanderen.

Ik wil voortbouwen op de initiatieven die ik reeds in de commissie heb aangekondigd tijdens vragen om uitleg van de heer Sintobin en mevrouw Crevits in april 2005. Vooreerst wil ik er toch de aandacht op vestigen dat promotie en marketing van een toeristische attractie in de eerste plaats een opdracht van de exploitant zelf is. De bijdrage van de overheid beperkt zich tot een coördinerende en ondersteunende rol.

Op de binnenlandse markt vervult Toerisme Vlaanderen een coördinerende rol, het initiatief voor de promo-

tie van het dagtoerisme ligt bij de provincies. De acties die Toerisme Vlaanderen op de binnenlandse markt onderneemt voor de toeristische attracties, zijn nog steeds dezelfde als diegene die ik in mijn antwoord op de vraag om uitleg van april 2005 heb gegeven. Enkel voor de Nederlandse markt is er extra aandacht besteed aan de attracties.

De bestedingen van de Nederlanders in de attracties zijn groter dan die van alle andere buitenlandse markten samen. Toerisme Vlaanderen heeft zijn website in Nederland volledig vernieuwd. In het verleden was dit voornamelijk een campagnewebsite maar nu is het een gloednieuwe, marktspecifieke website. Op deze website is er nu ook een plaats voor attracties.

De database van het agentschap werd in overleg met de vzw Toeristische Attracties verrijkt met alle bezoekersinfo over de attracties. Zoeken op bijvoorbeeld Bobbejaanland, Zoo Antwerpen of Bellewaerde geeft de Nederlandse toerist meteen alle concrete info. Het attractieaanbod is ook sterk verwerkt in de op de site aangeboden arrangementen, zoals kust, steden of regio's.

Ik bracht in april 2005 vertegenwoordigers van de vzw Toeristische Attracties op mijn kabinet samen met vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en vertegenwoordigers van de provinciale toeristische organisaties. Er werd vastgesteld dat elk zijn specifieke taken heeft. De vzw Toeristische Attracties zet sterk in op promotie via de website en via de toeristische gids, die het kandidaat-bezoekers mogelijk maakt om hun trip zowel regionaal als thematisch te plannen.

De vzw Toeristische Attracties heeft bij mij een onderzoeksvoorstel ingediend om de promotie van de attracties in Vlaanderen onder de loep te nemen. Het gaat dan zowel om een toetsing van de effectiviteit als van de efficiëntie. Hierbij komen zowel de distributiekkanalen als de huidige brochure aan bod. Toerisme Vlaanderen heeft zich op mijn vraag bereid verklaard om hieraan mee te werken. Het onderzoeksvoorstel ligt momenteel op tafel en wordt bestudeerd. Ik zal hierover binnenkort het overleg opstarten met Toerisme Vlaanderen, de vzw Toeristische Attracties en STeR. Het is de bedoeling het onderzoek op korte termijn, in 2007, uit te voeren, zodat vanaf 2008 de promotie-inspanningen van zowel de vzw Toeristische Attracties als van de overheid beter, meer gericht en tegelijk ook meer gecoördineerd gebeurt.

Uit de RuiTeR-studie, die een onderbouwd ruimtelijk wensbeeld voor toerisme en recreatie beschrijft en een inschatting geeft van de toekomstige ruimtebehoefte voor toerisme en recreatie in Vlaanderen, blijkt dat de Vlaamse toeristische attracties in totaal 62 hectare extra ruimte vragen voor de ontwikkeling van hun attracties. Dit is een stijging van 50 procent ten opzichte van de bestaande ruimte. De uitbreiding die de attractieparken

vragen, is niet zozeer gericht op het attractiepark zelf maar veeleer op parkeergelegenheid en vooral op complementaire activiteiten zoals logies en shopping.

Naar aanleiding van de STeR-studie van maart 2005 hebben Toerisme Vlaanderen en de vzw Toeristische Attracties begin 2006 het engagement genomen om mee te werken aan het Europese project Stream. Dat wordt voor België gecoördineerd door het studie bureau Traject. Stream heeft als doel het gebruik van milieuvriendelijke voertuigen te promoten in het toeristisch-recreatieve verkeer.

Dat project is eind 2006 door Europa goedgekeurd en is begin 2007 opgestart. Concreet betekent dit dat, met medewerking van een beperkt aantal attracties, een mobiliteitsplan en bereikbaarheidsinformatie op maat worden aangemaakt. Nog deze maand zullen de attracties een uitnodiging tot medewerking ontvangen. De geselecteerde attracties die participeren, zullen dan een voorbeeldfunctie op zich nemen. Een goede bereikbaarheid is voor de toeristische attracties zonder meer een conditio sine qua non. Een voorbeeld: de Zoo wordt wegens zijn uitstekende bereikbaarheid vooral bezocht door bezoekers die zich verplaatsen met trein, tram of bus. Voor Planckendael ligt dat totaal anders. Daar is natuurlijk wel een busstopplaats aanwezig, maar de frequentie is bepalend voor het al dan niet succesvol zijn van het openbaar vervoer.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. De analyse in uw antwoord is gelijklopend met de mijne. In tegenstelling tot vorig jaar, kunt u vandaag enkele concrete invullingen melden van uw initiatieven en het engagement dat u vorig jaar hebt genomen. In die zin is uw antwoord positief. Ik onderschrijf ook uw bekommernis om te kunnen werken met correcte cijfers. Ik stel samen met u vast dat het soms moeilijk is om een beleid af te stemmen op studies. Er zijn er zoveel en men maakt studies vanuit verschillende invalshoeken. Dat die studies dan andere resultaten brengen, is uiteraard logisch. Dat is een pijnpunt.

Wat betreft de betere promotie van de attracties, richt u zich voornamelijk naar de Nederlandse markt. Wat zou de eventuele impact van het invoeren van een wegvignet zijn op de bezoeken aan de Vlaamse attracties? Dat is misschien een hypothetische vraag waar u niet wil of kunt op antwoorden. Ondertussen is deze zaak ook al wat uitgesteld, maar in de pers hebt u er al uitspraken over gedaan. De provinciegouverneur van Limburg heeft aangekondigd om bepaalde initiatieven te nemen om de toeristische attracties op een of andere manier te ondersteunen. Hoe schat u dat in? Als het zover komt, bent u dan van plan om initiatieven ter zake te nemen?

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, u maakte melding van cijfermateriaal waarbij het bezoekersaantal werd gerelateerd aan de Belgische nationaliteit. Hoe komt u aan die cijfers? Ik kan me niet voorstellen dat bij het aankopen van een ticket aan een loket naar de nationaliteit wordt gevraagd.

Minister Geert Bourgeois: Daarvoor moeten we in detail de studie van het WES bekijken. Het zijn enquêtes op basis van bevragingen, geen tellingen. Ik meen dat de bevraging van het Steunpunt Toerisme en Recreatie, die zich op iedereen richtte, in het Nederlands verliep zodat er wellicht nauwelijks respons was van buitenlanders. Ik meen dat het WES zich uitsluitend op Belgen heeft gericht en het zal dat in de twee of drie landstalen hebben gedaan. Het zijn geen statistische gegevens zoals je het aantal overnachtingen kunt tellen. Met die studies moet je altijd met de nodige omzichtigheid tewerk gedaan.

Wat betreft het wegvignet, kent u hoofdzakelijk het antwoord, mijnheer Sintobin. Er is beslist dat er een aanmelding komt bij de Europese Commissie. Ik heb ervoor gepleit dat we zouden proberen af te stemmen op Beneluxvlak. Ik heb zelf informatie ingewonnen over de weerslag op het toerisme in Europese landen die onder een of andere vorm een vignet hebben, en zo zijn er heel wat. In toeristische landen zoals Zwitserland en Oostenrijk is geen effect waar te nemen op het toerisme. Ik neem echter aan dat daar andere vakantiepatronen zijn dan bij ons en daar in principe langere verblijven zijn. Het is een consensus binnen de regering dat we, zolang we niet naar een kilometerheffing gaan, de tarieven moeten diversifiëren zodat we mensen die voor een korte periode komen, geen wegvignet doen betalen dat een remmende factor zou zijn. Iemand die gebruik maakt van een parkeergarage betaalt 8 tot 12 euro. We moeten mikken op een tarief voor tien of veertien dagen dat in de orde van grootte ligt van een parkeerbeurt. Aan die finetuning zijn we nog niet toe aangezien nog overleg moet gebeuren op Beneluxniveau en we de zaak nog Europees moeten aanmelden. Daar kunnen de bevoegde ministers Van Brempt en Van Mechelen meer uitleg over geven.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Sintobin werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de genomen initiatieven met betrekking tot het hoevekamperen

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: In het document 'Vlaanderen in actie. Een sociaal-economische impuls voor Vlaanderen', voorgesteld op 10 juli 2006, lanceerde de Vlaamse Regering ook het project 'Toerisme: een sterke economie in eigen streek!'. Dit project signaleert de opkomst van nieuwe verblijfs- en recreatievormen, zoals paalkamperen, hoevelogies of hoevekamperen, en erkent de noodzaak van een aanpassing dan wel toepassing van de regeling in overleg met alle betrokkenen, om zo een duurzame expansie met respect voor de ruimtelijke en ecologische draagkracht te kunnen realiseren. Voorts stelt het VIA-document: "Nieuwe logiesvormen moeten we alle kansen geven. Zeker op het platteland is een toeristisch-economische impuls dikwijls heel welkom."

Bij de behandeling van het voorstel van decreet houdende wijziging van diverse decreten wat het paalkamperen en het hoevekamperen betreft (Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 467/1), hebt u zich zeer terughoudend opgesteld over de noodzaak van een eigen decretale regeling voor het hoevekamperen, de zogenaamde minicampings. U verwees hierbij met name naar een eigen koepeldecreet in voorbereiding omtrent alle vormen van logiesverstrekking. Volgens de beleidsbrief Toerisme 2006-2007 (Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 986/1) heeft in juni 2006 een algemene werkgroep de voorbereidingen voor dit logiesdecreet afgerond, waarna de teksten aan de minister zijn bezorgd. Het resulterende ontwerp van logiesdecreet zal, aldus uzelf, voor het reces worden ingediend in het Vlaams Parlement.

Ook minister-president Leterme heeft in de beleidsbrief Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2006-2007 (Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 994/1) gewezen op het belang van onder andere hoeve- en plattelandstoerisme als mogelijkheid om de rendabiliteit van een aantal landbouwbedrijven te verhogen. Deze beleidsbrief bevat ook het voornemen om in het toekomstige beleid te streven naar meer ontwikkelingskansen voor het plattelandstoerisme.

Er zijn besprekingen gevoerd in de commissie voor Leefmilieu over mijn voorstel van decreet en ik stelde een reeks schriftelijke vragen aan minister Van Mechelen en aan u. In antwoord op mijn vraag over het hoevekamperen zegt minister Van Mechelen: "Tot op heden beschik ik over geen enkele indicatie dat de bestaande regeling niet zou voldoen" (schriftelijke vraag nr. 132 van 6 april 2006). Minister Van Mechelen vindt

het dus niet nodig dat aan het decreet Ruimtelijke Ordening wijzigingen zouden aangebracht worden om het hoevekamperen mogelijk te maken.

Uzelf antwoordt op mijn vragen: “Bij ontstentenis van een dergelijk noodzakelijk attest, zijn een aantal van de geplande initiatieven niet kunnen doorgaan. Dit ondanks de toelichting hierover in de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen. Het te sterk terughoudend karakter van een Ruimtelijke Orderingsbeleid vormt vandaag een rem op de ontwikkeling van met name de logiesbedrijven op het platteland.” Verder zegt u: “De conclusies van het IPO-overleg zal ik voor wat het ruimtelijke aspect betreft, aankaarten bij mijn collega, bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, opdat ze kunnen meegenomen worden bij de aangekondigde wijziging van het decreet op de Ruimtelijke Ordening.” (schriftelijke vraag nr. 86 van 6 april 2006)

Mijn vragen hebben betrekking op het logiesdecreet dat in voorbereiding zou zijn en anderzijds op de noodzaak tot wijziging van het decreet op de Ruimtelijke Ordening.

Mijnheer de minister, is er bij de voorbereiding van het logiesdecreet overleg geweest over de modaliteiten waarbinnen het plattelandstoerisme, en meer expliciet het hoevekamperen, meer ontwikkelingskansen kan krijgen? Wat waren de bevindingen en aanbevelingen van de algemene werkgroep logiesdecreet met betrekking tot het hoevekamperen? Op welke manier zullen de resultaten van dit overleg, de bevindingen van de voorbereidende algemene werkgroep en de doelstellingen van het voorstel van decreet wat betreft het hoevekamperen geïntegreerd worden in het komende logiesdecreet? Wanneer mogen we dat decreet verwachten? Zal het logiesdecreet voldoende zijn om het hoevekamperen mogelijk te maken? Moeten we geen wijzigingen aanbrengen aan het decreet op de Ruimtelijke Ordening zodat de stedenbouwkundige attesten, die volgens minister Van Mechelen geen probleem zouden mogen zijn maar in de praktijk wel problemen lijken op te leveren, kunnen worden afgeleverd en de stedenbouwkundige inplanting van hoevecampings mogelijk wordt?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Ik ga ervan uit dat de minister van Toerisme het hoevetoerisme mogelijk wil maken. We gaan veel meer naar een belevingstoerisme dan naar een attractietoerisme. Hoevetoerisme past daar uitstekend in. Ik denk dat men nu stedenbouwkundig wat ruimer denkt dan de hokjesmentaliteit van vroeger. We weten dat we recreatiegrond te weinig hebben. Medegebruik van zowel natuur- als landbouwgronden is een uitstekend spoor om recreatie breder mogelijk te maken zonder zeer harde wijzigingen van de bestemmingen op de structuurplannen. Ik ondersteun zeker de bekommernis van de heer Sannen en gedeeltelijk zijn benadering.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik onderschrijf wat u beiden hebt gezegd over het belang van dit soort toerisme dat ik algemeen het plattelandstoerisme wil noemen, dat uitdrukkelijk beantwoordt aan een behoefte. Het gaat om een vorm van beleving voor heel veel mensen. Er wordt vaak gebruik van gemaakt door gezinnen met kinderen die zo een natuurbeleving hebben en in contact komen met het landbouwbedrijf en dergelijke. Het is een zeer belangrijke vorm van toerisme.

Wat u nu hebt gevraagd, gaat iets verder dan wat u aangebracht hebt. Ik moet u het antwoord wat schuldig blijven op uw concrete vragen. U hebt het ook over de problematiek van het hoevelogies. Op het Interbestuurlijk Plattelandsoverleg (IPO) met de betrokken ministers is een akkoord bereikt over de beperkingen op het hoevelogies. Er was tot nu toe een heel sterke beperking wat betreft het aantal kamers dat kon worden verhuurd en dergelijke meer. Een aantal zaken daarvan zullen opgelost worden. In bepaalde gebieden zal men van vier naar acht kamers kunnen gaan. Ik zeg dit uit mijn hoofd, u mag me er niet op afrekenen. Er zal met een rondzendbrief gewerkt worden.

Ik heb me nu toegelegd op het kamperen. In uw inleiding weidt u uit over de hele problematiek, waaraan ook het ruimtelijke aspect is verbonden. Ik ben, zoals de heer Loones, voorstander van medegebruik. We moeten die stap durven zetten omdat er vraag is naar een dergelijke toeristische beleving. Voor heel veel kinderen is het vaak de enige mogelijkheid om in contact te komen met de landbouw en een boerderij. Sommigen onder u zullen die ervaring misschien al hebben gehad met het gezin. Ook ik heb dat destijds gedaan. Steeds meer mensen ervaren dit als een fantastische mogelijkheid voor kinderen om die beleving te hebben.

Het is ook belangrijk voor de plattelandsontwikkeling omdat het een economische impuls geeft aan dorpen. Denk daarbij aan de problematiek van het verdwijnen van buurtwinkels in heel veel dorpen. Er kan bij het verminderen of het stopzetten van landbouwactiviteit worden gekozen voor privatisering, voor één gezin of persoon. Er kan ook worden gekozen voor gebruik door meerdere gezinnen, die dan op hun beurt een impuls geven aan de hoeve en aan de lokale buurtwinkels zoals bakkers of slaggers. Ik ben dus een voorstander van medegebruik, maar in beperkte mate. Het is niet de bedoeling om gigantische toeristische logiesinstellingen mogelijk te maken die de landbouwfunctie zouden verdrijven. Als u wilt, kan ik u schriftelijk tekst en uitleg geven over de gemaakte afspraken.

U hebt ook gevraagd of de ruimtelijke problematiek verbonden is aan het kamperen op boerderijen. Ik durf

daar nu geen antwoord op te geven. Ook dit wil ik opzoeken en u daar later een schriftelijk antwoord op geven.

Ik ga nu dieper in op het hoevekamperen. Het is mijn bedoeling om met het nieuwe logiesdecreet een koepelstructuur te creëren voor alle toeristische logies. Ik denk dan aan plattelandstoerisme, gastenkamers, kamperen, bed and breakfast, hotels en verhuur van appartementen. Er moet uiteraard aan een aantal kwaliteitsnormen worden voldaan met betrekking tot veiligheid en hygiëne van logies. Elk vergund toeristisch bed moet beantwoorden aan een aantal minimale normen inzake veiligheid, hygiëne en moraliteit van de uitbater. Momenteel werken we aan de teksten van het decreet. In juni 2006 rondde de algemene werkgroep waarvan de vzw Plattelandstoerisme in Vlaanderen en vertegenwoordigers van de kampeersector deel uitmaakten, de werkzaamheden af. Het is mijn betrachting om het logiesdecreet voor het parlementaire reces van 2007 in te dienen in het Vlaams Parlement.

Dit decreet zal in eerste instantie een aantal definities bevatten voor de diverse categorieën van toeristische logies: hotels, terreinen voor openlucht recreatieve verblijven, (gasten)kamers, verhuurlogies en vakantiewoningen. Ik wijs erop dat de effectieve benamingen niet met zekerheid vastliggen. Er zal, zoals gezegd, ook aandacht zijn voor de kwaliteitsnormen inzake veiligheid en hygiëne en voor het probleem van de handhaving, die nu strafrechtelijk gebeurt, met alle gevolgen van dien. We zullen overschakelen naar administratieve sancties en boetes.

Het plattelandstoerisme, en meer expliciet het hoevekamperen, zal meer in detail worden besproken tijdens de werkzaamheden rond de verdere uitvoeringsbesluiten, waar de eerder vermelde overkoepelende categorieën kunnen worden ingedeeld in subcategorieën. In het geval van de categorie 'terreinen voor openlucht recreatieve verblijven' zijn mogelijke subcategorieën camping, vakantiepark, kampeerautoterrein, hoevecamping enzovoort.

Ik bepaal in mijn ontwerp van koepeldecreet dat de Vlaamse Regering specifieke exploitatievoorwaarden, brandveiligheidsnormen en kwaliteits- en classificatievereisten kan bepalen per specifieke categorie of subcategorie. Deze werkzaamheden zijn gepland in de loop van 2007 en 2008, en zullen eveneens lopen in overleg met vertegenwoordigers van de betreffende sectoren. Tijdens deze gesprekken zullen vertegenwoordigers van de verschillende sectoren vanzelfsprekend ook nieuwe sectorale trends kunnen aankaarten.

Ik wil bevestigen dat het agentschap Toerisme Vlaanderen een mogelijke reglementering rond hoevekamperen steunt, echter onder een aantal niet-limitatieve randvoorwaarden. Hoevekamperen moet kleinschalig blijven met een beperkte ruimtelijke impact. Een hoevecamping moet een gepaste landschappelijke inkleding krijgen. De

hoofdbestemming landbouw moet aanwezig zijn en blijven. Toerisme Vlaanderen beschouwt dit als een actief landbouwbedrijf. Het agentschap meent dat in de nodige infrastructuur, sanitair en dergelijke, moet worden voorzien in delen van de bedrijfswoning en/of bedrijfsgebouwen. Bovendien is Toerisme Vlaanderen van mening dat de plaatsen op een hoevecamping voorbehouden moeten blijven voor toeristen op doorreis met hun eigen mobiel verblijf zoals tenten, kampeerauto's, trekcaravans of vouwwagens.

Het is nog te vroeg om op al deze voorwaarden in te gaan. De eerste stap is het indienen van het koepeldecreet.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, ik ben blij dat u het belang van plattelandstoerisme onderstreept, alsook het hoevekamperen. Ik ben ook blij te horen dat dingen in voorbereiding zijn, maar u zult begrijpen dat ik enigszins ongeduldig word. Ik heb een jaar geleden een voorstel van decreet ingediend waarbij ik op geen enkele wijze enige wijziging aan de huidige regeling voor kamperen aanbreng. De kwalitatieve eisen die moeten worden gerespecteerd voor het inrichten van een camping, blijven behouden. Ik wilde enkel realiseren dat wanneer een landbouwbedrijf in beperkte mate een camping wil organiseren, dit vanuit het oogpunt van ruimtelijke ordening mogelijk moet zijn. Als ik u nu hoor, zal het nog een tijd duren vooraleer het op een boerderij mogelijk zal zijn om een beperkte vorm van hoevekamperen te organiseren.

Ik kan de regering niet goed volgen. Enerzijds heb ik een schriftelijke vraag aan minister Van Mechelen gesteld over ruimtelijke ordening. Hij antwoordt dat er eigenlijk geen probleem is omdat hier recreatief medegebruik kan spelen. Het is aan de dienst Ruimtelijke Ordening om bij de vergunningsaanvraag te beoordelen of een beperkte camping er kan. Anderzijds stelt u dat er wel een probleem is en dat tot op heden geen enkel landbouwbedrijf een stedenbouwkundig attest heeft gekregen van Ruimtelijke Ordening. We lopen daar vast. Er komen in uw logiesdecreet een aantal besluiten om de voorwaarden voor een camping op een recreatiegebied of een minicamping bij een boerderij anders in te vullen. Misschien is dat op termijn een betere oplossing. In het voorstel van decreet was er geen enkele vraag tot wijziging van de kwaliteitseisen die momenteel voor een camping van toepassing zijn.

Uw nieuw decreet zal de ruimtelijke ordening niet wijzigen. Mijn vraag is dan ook wat de oplossing is wanneer een landbouwbedrijf op een beperkte manier het logies wil uitbreiden door hoevekamperen mogelijk te maken.

Ik heb destijds in de commissie voor Leefmilieu de hele commissie voor Toerisme op mijn dak gekregen

omdat dit in deze commissie moest worden besproken. Mijn voorstel van decreet hoeft niet per se te worden goedgekeurd. Dit mag ook van de Vlaamse Regering komen, maar er moet een oplossing komen. Als ik het goed heb gehoord, zullen we over twee jaar nog nergens staan. Als parlamentslid dat het hoevekamperen vooruit wil helpen, word ik heel erg ongeduldig omdat de Vlaamse Regering zelf geen duidelijkheid creëert, zeker niet op het vlak van ruimtelijke ordening.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, ik bevestig dat er een uitbreiding is van vier naar acht kamers.

Mijnheer Sannen, ik begrijp het dat u een beetje ongeduldig wordt. Uw voorstel van decreet werd vorig jaar al besproken, maar ik wil uw ongeduld een beetje temperen. Ik heb de hoorzitting in de commissie voor Leefmilieu gevolgd en daar is niet gebleken dat er vanuit de landbouwsector een vraag was om zo snel mogelijk hoevekamperen mogelijk te maken. Het wordt gezien als een verbreding van de landbouw, maar dan erg miniem. Er is het bijkomend probleem dat de landbouwsector het hoevekamperen als een economische activiteit ziet. Ik begrijp uw ongeduld, maar we moeten dit niet overschatten. Ik wilde deze nuance aanbrengen.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Sannen, u hebt het begin van mijn antwoord verkeerd begrepen. Ik had uit uw inleiding begrepen dat u het opentrok naar het hele logies op boerderijen. Bij hoevekamperen kan er een probleem rijzen van stedenbouwkundige attesten. Minister Van Mechelen heeft op zich niets te maken met het koepeldecreet dat de diverse vormen van logies zal samenbrengen.

De heer Ludo Sannen: Dan moet mijn voorstel van decreet wel worden goedgekeurd omdat het enkel een wijziging van de ruimtelijke ordening inhoudt.

Minister Geert Bourgeois: Ik zal me daar niet over uitspreken. U moet met minister Van Mechelen bespreken of dat nodig is. Op het IPO is er een akkoord bereikt over het hoefvetoerisme in de zin van het gebruik van ruimtes op actieve en niet-actieve boerderijen. Er moet een omzendbrief door minister Van Mechelen worden gemaakt over het aspect van de ruimtelijke ordening. Ik heb gedaan wat ik moest doen nadat er een terechte vraag was gekomen vanuit de sector en van parlementsleden om te zorgen voor meer mogelijkheden om aan plattelandstoerisme te doen.

Het koepeldecreet biedt geen oplossing voor het ruimtelijke aspect. Als we zeggen dat een hotel moet voldoen aan een aantal voorwaarden, dan hangt het nog af van het ruimtelijke structuurplan of in die stad of dorp dergelijke hotelfunctie kan. Dat is duidelijk. Dat zijn twee diverse regelende aspecten. Ik begrijp dat uw zorg om de economische activiteit mogelijk te maken, zich vooral toespitst

op het aspect ruimtelijke ordening. Hoevekamperen wordt opgenomen in het hoevedecreet.

Nu al wordt op een aantal boerderijen kamperen toegelaten. Daarvoor moeten ruimtelijke attesten afgeleverd worden. Ik heb weet van een aantal problemen waar er gebotst wordt op de ruimtelijke ordening. Dat is een aspect van de bestemming en het medegebruik dat kan gegeven worden aan gebieden en grond die in essentie als hoofdbestemming landbouw heeft.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, ik merk dat de minister en ik op dezelfde golflengte zitten. Ik heb in de commissie Leefmilieu met handen en voeten proberen uit te leggen dat het louter om een wijziging gaat van het decreet op de Ruimtelijke Ordening en dat ik voor de rest aan alles wat logies en kamperen betreft, niets wil wijzigen. Dat is een zaak voor de commissie voor Toerisme en de minister van Toerisme. Ik ga nog met mijn voorstel naar de commissie voor Ruimtelijke Ordening om duidelijk te maken dat daar duidelijkheid moet gecreëerd worden over de regelgeving en wat er moet gebeuren om het hoevekamperen in bepaalde mate mogelijk te maken.

Minister Geert Bourgeois: We zitten op dezelfde golflengte, mijnheer Sannen, want ik vind ook dat het gaat om een aspect van ruimtelijke ordening. Daarmee heb ik niet gezegd dat het decreet zou moeten worden gewijzigd. Mijns inziens kan een en ander geregeld worden per rondzendbrief, zeker wat betreft logies op boerderijen. Ik weet niet of er voor de specifieke problematiek die u beoogt, ook decreetgevend werk nodig is.

De heer Ludo Sannen: Als het weer bespreekbaar maken in de commissie Ruimtelijke Ordening een aanleiding kan zijn voor minister Van Mechelen om een rondzendbrief te schrijven, dan ben ik ook al tevreden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voedseltekort in minstens veertig landen

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, in uw beleidsnota schenkt u de nodige aandacht aan het

armoedeprobleem en de noord-zuidkloof, waarbij u enerzijds stelt dat ook Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid moet nemen, maar anderzijds dat Vlaanderen niet alleen de wereld kan redden. U legt de nadruk op de solidariteitsgedachte. In 2006 hebt u al enkele initiatieven gesteund: in Congo via Memisa, in Ethiopië via het Rode Kruis, in Java via het Rode Kruis, in Kenia via het Wereldvoedselprogramma, in Libanon via UNICEF, in de Palestijnse gebieden via Oxfam, in Roemenië via het Rode Kruis, in de Westelijke Sahara voor de Sahrawi via Oxfam, in Suriname via het VN-ontwikkelingsprogramma en in Zambia via het Wereldvoedselprogramma. In totaal hebt u voor 2007 1,6 miljoen euro voor noodhulp opzij gezet.

In oktober 2006 kregen we echter de alarmerende berichten dat er in zowat veertig landen een voedseltekort heerst. Nu, enkele maanden later, zal daarin nog geen verandering hebben plaatsgevonden. Ruim veertig landen lijden dus momenteel wereldwijd aan voedseltekort en de noodzakelijke hulp van buitenaf. Het ergst getroffen is het conflictgebied Darfoer in Soedan, waarvoor ik u in het verleden al om de nodige aandacht hebt gevraagd. De situatie in het gebied kan nog verslechteren, omdat door de ontbrekende veiligheidssituatie de oogst in gevaar komt, buiten de humanitaire catastrofe die er plaatsvindt. In Somalië zal het gebrek aan voedingsmiddelen minstens 1,8 miljoen mensen treffen. Bovendien heerst er in tal van West-Afrikaanse landen een voedseltekort, meer bepaald in Burkina Faso, Guinee-Bissau, Mali, Mauritanië en Niger. Voor Azië zijn vooral Nepal, India, Pakistan, China en Irak getroffen. Wat bij deze laatste landen vooral opvalt, is dat China hierbij vermeld wordt, terwijl het land een jaarlijkse economische groei van ongeveer 7 procent kent. Ook Haïti, Nicaragua en Honduras hebben volgens de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) van de Verenigde Naties dringend behoefte aan noodzakelijke levensmiddelen.

Omdat Vlaanderen niet ongevoelig mag blijven voor deze schrijnende situatie en gezien u binnen de Vlaamse Regering bevoegd bent voor het toekennen van humanitaire bijstand en noodhulp aan gebieden die getroffen zijn door een natuurramp, oorlog, epidemieën en vluchtelingenstromen, en waaraan de plaatselijke bevolking niet op eigen kracht het hoofd kan bieden, zoals in uw beleidsnota staat, wil ik u volgende vragen stellen. Hebt u voor de komende maanden enig project uitgewerkt om de grootste noden in de opgesomde landen te helpen lenigen? Stelt u bepaalde prioriteiten in uw keuze van landen? Zo ja, voor welke landen hebt u in fondsen voorzien en hoeveel hebt u hiervoor uitgetrokken? Zo niet, waarom niet, of wanneer voorziet u het wel te doen, gezien het dringende karakter van het probleem en het feit dat er dagelijks mensen van honger sterven?

Ik stel die vraag in de geest van mijn opmerking van vorig jaar naar aanleiding van de ramp met de tsunami,

waar de hele wereldgemeenschap bijdragen heeft geleverd, in zoverre zelfs dat men 'te veel' geld ontving. Waarom moest Vlaanderen dan net die landen steunen in plaats van onze schaarse middelen te reserveren voor de meest dringende en levensnoodzakelijke projecten voor hongersnood waarvan miljoenen mensen het slachtoffer dreigen te worden? De tsunami heeft vooral toeristische gebieden getroffen. De andere noden kregen niet de wereldaandacht omdat ze van weinig economisch belang zijn.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Vrancken, u geeft wat kritiek op de hulp die werd gegeven na de tsunamiramp. Dat stond niet in de tekst van de vraag die u hebt ingediend. Ik wil erop wijzen dat op geen enkel moment is bewezen dat onze hulp niet effectief zou geweest zijn, integendeel. Ik heb steeds in alle openheid geantwoord op desbetreffende vragen. Er is controle op geweest en rapportering over gebeurd, tot op de laatste eurocent. Er is toen een golf van sympathie ontstaan. Er is wereldwijd kritiek geweest op het afleiden van een aantal bedragen, maar die had op geen enkele manier betrekking op de bijdrage die wij via ngo's uit Vlaanderen hebben gegeven.

Uw vraag is heel algemeen. U hebt het over een plan van aanpak en projecten. Dat staat haaks op noodhulp. We moeten een onderscheid maken tussen enerzijds onze gestructureerde ontwikkelingssamenwerking, waarbij we planmatig en structureel te werk gaan in afspraak met de partnerlanden, en anderzijds noodhulp in de mate van onze mogelijkheden. Die zijn beperkt: het gaat over 1,6 miljoen euro op jaarbasis. We treden op wanneer zich heel urgente noodsituaties voordoen bij natuurrampen en dergelijke meer. In Ierland is er een budget van 100 miljoen euro voor noodhulp alleen. Dat laat een heel andere aanpak toe, bijvoorbeeld het inzetten van een korps dat onmiddellijk optreedt in noodsituaties. Wij spreken over 1,6 miljoen euro, een bedrag dat we naar best vermogen aanwenden in de hoop dat er zich geen noodhulpgevallen voordoen, maar die zijn er jammer genoeg elk jaar weer opnieuw. Heel recent is er Mozambique, bovendien een partnerland van ons, waar er heel veel mensen getroffen zijn door overstromingen.

Ik was al blij dat u in uw inleiding zei dat Vlaanderen niet de nood van de hele wereld kan lenigen. Ik wou dat we dat konden, maar er zijn wereldwijd jammer genoeg 800 miljoen mensen die honger lijden. Dat is ontzettend veel. De overgrote meerderheid daarvan leeft in derdewereldlanden. De grote paradox is dat er wereldwijd geen voedseltekort is. Dat bekommert ons allemaal. Positief is dat het aantal mensen dat honger lijdt, tussen 1970 en 1990 wereldwijd is gedaald van ongeveer 940 miljoen tot 860 miljoen. Die daling is

voor het overgrote deel te danken aan één land, namelijk China. Daar verminderde het aantal mensen met honger tussen 1970 en 2000 met bijna 200 miljoen. Ook Indonesië, Thailand, Vietnam, Peru, Nigeria en Ghana slaagden erin de honger in belangrijke mate te verminderen. Anderzijds kwamen er in 47 landen 96 miljoen hongerslijders bij, vooral in Centraal-Afrika en India.

De eerste Millenniumdoelstelling van de VN, die tot doel heeft de armoede in de wereld te bestrijden, beoogt onder meer het garanderen van toegang tot voedsel voor iedereen. Tegen 2015 moet het aantal mensen dat honger lijdt en in armoede leeft, gehalveerd zijn.

Tien jaar na de Wereldvoedseltop in Rome in 1996, waarop deze doelstelling voor het eerst werd geformuleerd, publiceerde de FAO een weinig optimistisch voortgangsrapport. In zijn rapport 'The State of Food Insecurity in the World 2006' noteerde de FAO dat de daling van het aantal ondervoede mensen in ontwikkelingslanden terugloopt. Bedroeg die daling in de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw nog respectievelijk 9 en 8 percent, tussen 1992 en 2003 zou de daling van het aantal ondervoede mensen in ontwikkelingslanden slechts zijn teruggevallen met 3 percent, meer bepaald van 20 tot 17 percent. Er is dus een achteruitgang in de daling van het aantal ondervoede mensen. Dergelijke berichten leren dat de doelstelling om het aantal hongerslijdenden in de wereld tegen 2015 gehalveerd te hebben, allicht niet zal worden gehaald.

Honger en armoede hebben structurele oorzaken die niet alleen op wereldniveau maar ook door nationale overheden verholpen dienen te worden. Mensen die geen toegang hebben tot land, kunnen geen voedsel verbouwen. Mensen die geen geld hebben, kunnen geen voedsel kopen. Bovendien leiden natuurrampen zoals droogte, overstroming, aardbevingen en gewapende conflicten zoals in Darfoer, tot situaties waarin vooral weer de armste groep van de wereldbevolking in acute noodsituaties terechtkomt. In 2005 bedroeg het totaal van de ODA (official development assistance – officiële ontwikkelingshulp) die aan landbouw en voedselzekerheid besteed werd 104,4 miljard dollar. Het totale bedrag dat in datzelfde jaar wereldwijd naar voedselhulp ging, bedroeg 1,2 miljard dollar.

Ook Vlaanderen schaarft zich achter de Millenniumdoelstelling van armoedebestrijding en het uitroeien van de honger in de wereld. In 2006 besteedde de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking 27 percent van haar budget voor samenwerking met het zuiden aan landbouw en voedselzekerheid. Daarnaast werden ook interventies inzake dringende voedselhulp gefinancierd via de noodhulpkredieten naar aanleiding van acute voedselcrises of vergelijkbare noodsituaties.

Mijnheer Vrancken, u verwijst naar de 1,6 miljoen euro die op de begroting is ingeschreven voor noodhulp. Het

is juist met deze kredieten dat interventies inzake dringende voedselhulp werden en worden gefinancierd. Zopas nog heb ik beslist om de levering van dringende voedselhulp te financieren in Mozambique, dat afgelopen week getroffen werd door zwaar noodweer en de ergste overstromingen in zes jaar. De Vlaamse financiële bijdrage zal worden overgemaakt aan de FAO.

De FAO laat zich in principe niet in met onmiddellijke voedseldistributie, maar helpt de getroffen gezinnen aan de landbouwinputs, die ze door deze overstromingen verloren zijn. Op die manier wil men de gezinnen in staat stellen het volgende seizoen toch weer aan landbouw te kunnen doen. Het is dus ook noodhulp, maar met toch iets meer langetermijnperspectief dan onmiddellijke voedselhulp. De noodhulpkredieten worden echter niet uitsluitend aangesproken voor voedselhulp. Al naargelang de aard van de humanitaire crises die zich voordoen, kan het ook gaan om de voorziening van noodwoningen, drinkbaar water, medicijnen, dringende medische hulp of andere levensnoodzakelijke middelen.

Essentieel inzake de besteding van de noodhulpkredieten is echter dat ze moeilijk op voorhand kan worden gepland. De kredieten worden immers aangesproken om in de mate van het mogelijke de dringendste humanitaire noden te lenigen na natuurrampen of andere onverwachtse humanitaire crises. De noodhulpkredieten worden niet beperkt tot de geografische focus van het beleid of de bevolking van de partnerlanden. Het lijkt mij politiek en moreel niet verdedigbaar de verstreking van dringende hulp en bijstand aan mensen in acute noodsituaties te beperken aan de hand van dergelijke politieke criteria. Met andere woorden, ook naar aanleiding van de tsunami in Azië eind 2004 of de aardbeving in Kasjmir in de winter van 2005 heeft de Vlaamse Regering bijgedragen tot de inspanningen van de internationale gemeenschap om de ergste humanitaire noden te lenigen, ook al ging het niet om partnerlanden van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking.

Veel belangrijker dan noodhulpverstreking is daarom – zeker in het licht van de doelstellingen om honger in de wereld te bestrijden – de zoektocht naar een meer structurele aanpak van de problemen inzake voedselproductie, -distributie en -zekerheid.

In de partnerlanden van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking wordt wel gestreefd naar een meer systematische aanpak van het voedselvraagstuk. Zowel in Zuid-Afrika als in Malawi ondersteunt de Vlaamse Regering, op uitdrukkelijk verzoek van de regeringen, de nationale inspanningen om de landbouwproductie te verbeteren en meer voedselzekerheid te garanderen. Op deze manier wordt er gewerkt aan een structurele verbetering van de levenskwaliteit en de gezondheid van de armere bevolking.

In Zuid-Afrika worden zowel in de provincie Limpopo als de provincie KwaZulu-Natal specifieke programma's opgezet inzake voedselzekerheid, in samenwerking met het departement Landbouw. Van 2005 tot 2009 krijgen beide provincies jaarlijks een financiële bijdrage vanuit Vlaanderen ter waarde van 1,5 miljoen euro. Doelgroep van deze projecten is de plattelandsbevolking die voor haar levensonderhoud in hoofdzaak aangewezen is op landbouwproductie en vermarkting van landbouwproducten.

In Malawi vindt op dit ogenblik de formulering van een project plaats dat tot doel heeft de landbouwproductie te verhogen en voedselzekerheid te garanderen voor de inwoners van twee districten. Dit project zal in de loop van de komende maanden ter goedkeuring en financiering aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. Hiervoor wordt een bedrag van 3 miljoen euro uitgetrokken op de begroting van 2007. Voor de uitvoering van dit project zal Vlaanderen samenwerken met de FAO en het Malawiaanse ministerie van Landbouw.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw omstandig antwoord. U moet mijn opmerking in verband met de tsunami niet verkeerd begrijpen. Ik wilde er net de nadruk op leggen dat misschien de grootste nood moet worden gelenigd en dat het weinige geld dat we daarvoor hebben, moet worden besteed aan de grootste noden. Bij de tsunami heeft de hele wereld bijgesprongen. Op dat ogenblik moeten we misschien niet op de eerste rij gaan staan om te helpen, maar de beschikbare middelen eerder reserveren voor de grootste noden in de wereld en meer bepaald in Afrika, waar we al decennialang met het probleem worden geconfronteerd. Dat is een persoonlijke opmerking.

Minister Geert Bourgeois: Ik ben het daar niet mee eens. We kunnen moeilijk afwachten of er al dan niet veel hulp toestroomt. Meestal slaagt de noodhulp er niet in om alle noden te lenigen. Het is al gebeurd dat Vlaanderen bij de allereersten was en dit wordt in grote dankbaarheid ontvangen door de betrokken landen. De ambassades laten ons dat weten. We vervullen vaak een voorbeeldfunctie en trekkersrol. Eerst een week afwachten of anderen bijspringen, is een beetje moeilijk. Het is belangrijk om in eer en geweten gebruik te maken van de noodhulp om getroffen gebieden te helpen. Met gekruiste armen zitten afwachten, lijkt me geen goed beleid.

Mijnheer de voorzitter, ik heb een overzicht mee van de bedragen die zijn besteed aan noodhulp tussen 2004 en 2007. Ik zal dit aan de commissieleden overmaken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
